

Landskap: Småland Upptecknat av: Anders Larsson
 Härad: Emmabro Adress: Strög 40 delvalen
 Socken: Kallaryds Berättat av: Carl Anders Larsson
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1874 i Emmabro

- Uppgifter om sagesmannen. s. 1.
 Utvandringsberättelse till Amerika på 1880-talet. s. 1.
 Färd till skogsman. s. 2.
 Kamsa-Larsson var en elak man, som
 gick igen efter döden. s. 2.
 Drömmar. s. 3.
 Anders Larsson i Kallaryd. s. 4-6.
 Hett vatten, - skada vattarna. s. 6.
 Träd, var sjukdomen sattes. s. 6.
 Bäckhästen. s. 7.
 Majstång. s. 8.
 Skrämselväsen för barn. s. 8.
 Tomtar. s. 9.
 Näsens pölsa och älvaleken. s. 10.

ACC. NR M. 9810:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Karl Anders Larsson föddes 1874
i Uyllebo. När jag var barn var det bara
fråga om arbete. Vi var från nykrom och alla
fick hjälpa till att binda värskedar. När
far var i Västergötaland dog mor i maj.
Far kom hem i november och då blev
vi barn utplacerade.

Det var mycket dåliga tider
på 1880-talet. Får verk till Amerika.
Dessa kostade bara 80 kr. På 90-talet
verk en hämsat till mig till Amerika
o biljetten kostade då 90 kr. Det
var omöjligt för en arbetare ^{här} att skaffa
sig pengar, men det gick i Amerika

Hin bror blev förvillad av
skogsmannen. Han sprang in i skogen
en timma men då han väntat sin
sok tillade han vägen.

Ramsa-Lassen var en mycket
slab man och när han var det kunde
man om bröllen när det var mycket
måta honom då han var ute och
hörd. Han var emigen av ett hjord
och man hörd ett rättigt skrik. Det är
inte lögn.

ACC. N:R M. 9810:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Faster Johanna bodde vid Uman-
marabacken och väifrens bror och som
se hans hollu eldade upp i bogen.
Den gick mitten faster bergskamaren, som
som bror bror och upp på barben med
en fullstodad barba och som postade.
Neon sig det det är rent för som be-
liver inte tjinga om det. Neon sig inte
mycket ut för världen, bergskamaren.

I Kallaryd fanns en blek
gubbe, som heter Anders Hansson
Nåm dog under den förfärliga jultiden
1902. Nån berättade många som ingen
doktor kunnat bota och han var tillig
tinn apter hade fått kärran och
fick ordinarie ar en doktor i Väster-
bolen. Men den hjälpte inte. Nån gick
då till Anders Hansson och han sade
att han skulle kupa kommundi-
salbom och dyka på och han gjorde
det och kärran fick fram.
Anders Hansson, han kunde holla
också. En gång när Hansson skulle
dö och hämta honom så kallade
han på att Hansson fick försöka
pant i en vägarke till gubben så.
"Nu har du bitt tillräckligt länge, för nu lever"

ACC. N.R. M. 9810:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den som skulle bröta Anders Nilsson
skade fått med sig ett brant brännvin
för att bjuda gästerna, men när han
kom fram brydde han sig inte om
att göra det. Men Anders Nilsson
han visste verkligt att han hade bränn-
vin med sig, så han sa "Du skulle
ja bjuda mig på en sup" och den andre
fick så fram flaskan.

Anders Nilsson hade en son
som heter Bengt Nilsson och han
var inte så gammal som Bengt. En bond
hade blivit ar med en ko och man
gick ut till gården efter den men den kunde
inte hitta den. Då gick bonden till den
Nilsson som gick direkt till det stället
Där han var, och hämtade den.

Anders Thansson hade en hös, Ingrid.
Hon var inte så djupa till att ordinarie
för sjuken. Hon skulle kanske hon
inte.

De gamla sa att det inte gick an
att slå ut lita ratten. De kunde
skada rättarna. De var så berättiga
så.

I Odult stod en furu som var
ett par hundra år gammal. Alla stora
sjukdomar var ratta i trädet. Folk borde
inte bygga mer den, för då får den
som bygg vägen av de sjukdomar som
var ratta i trädet. Den bygg i alla fall
mer för att luther-hal är redan och inga
får out av det.

ACC. NR M. 9810:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Faschs följande lade en
brude hade stäppt sin häst på biten
på ängsmarken alldeles vid en ä
som rinner till dungen. När han skulle
till i härra och gick och hämtade sin
häst gick han ut från hästar som
gick där och betade. De var alldeles
libadana och han tog en av dem
och byggde härra o det gick väldigt
bra. Men till sist förstod han att
det var näst gallet så han skrek ut
Linnarman och hästerna skrek ut i
retent. De skulle åt värken gick
opp.

ACC. N:R M. 9810:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För i världen hade di majstämg
här när i vaxgen och di dansade
omkring den midnattmaraffon, vint-
sommardagen och söndagen efter den
invalid brukte spela på en magde-
lungare och vi betalte 10 öre i avgift
åt honom. Majstämman var klädd
med för och vildblommor. Den restes
för att di skulle bli omna högtidligt
och festligt.

dragspel

Man skrämde barnen med
stämman och brunnqubben.

ACC. NR M. 9810:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Di hade smutan för i världen.
Tvi bröder i skivalt skulle vara upp
om sin bränneskumpe. Den ena
hade mycket bränne men i sin tanke
han vara dock mindre lyckte han
att släcken bli. Den andra bröden
som från början hade lite bränne
fick om och om allteftersom han
larade. Bröden som brännet minskade
från, ställde sig en natt på rakt vid
sin släck för att se vad det kunde
vara. För han så stod där fick han
en en liten gutte med två stora och
grå ögon som tog sig från hans
släck och bar till den andras. Bröden
bedlade då att redt på den lille gutten,
och han lyckte att han tillade var från
bränneslätten. Sin kom han aldrig mer och
stäl bränne.

ACC. N:R M. 9810:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I kyrkobyn bodde Bredal, som
hade fått sig spela Tärnsus polska
en väskedå han en mats rättit
omdu Prästtorps br. Bredal kunde
också spela Årubbem och då dan-
sade bord och stolar och han fris
skän en strängarna på sin fiol
för att kunna sluta spela. Hans
barnarsson kunde också spela Tärnsus
polska.

Om man möter en borse får
man sken och när ryggen kom fram
till ett hus om kvällen och skrek
på betygde det dödsfall.

ACC. NR M. 9810:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Levstugan hade då mycket vid
julkiden. Vi hade som vi så skram-
maltgille. Det var vi pigas som skram-
lade ihop till kaffe, kakor och sprit
och vi intjöt vi flinkarna. Hans
^{Gunnar} kommarsson hade vi till i spelad. Det
hittat varade hela natten och vi
brusade. På det en fredagsnatt så
att vi kunde vila på söndagen.

Dräng och piga var försästad
för hela året och var fria bara
om söndagen.